

ความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย
Opinions of Inquiry in Bangkok Officers Provincial Police Station
toward the Degree of Preparedness to Implement Criminal Law
Enquiry under the Childrens' Criminal Procedure Code

นภาพรรณ ลับบัวงาม¹

Napawan labbuangam¹

¹ หลักสูตร/ภาควิชานิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

*ผู้ประสานงานหลัก อีเมล: nissara.pr@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร ในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรด้านการประสานงาน ด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือ และด้านสถานที่ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.920 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ 1. ความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็กด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือ และด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำหลัก: การสอบปากคำเด็ก พนักงานสอบสวน

Abstract

The purpose of this research was to investigate the opinions of the police officers investigating in the Metropolitan Police on the readiness of the Criminal Procedure Code on the interrogation of children and compare intelligence of the inquiry officer of the police station in Bangkok. In the implementation of the Criminal Procedure Code on child interrogation The sample was a total of 141. The instruments for collecting the data were a five-point rating scale questionnaire and an open-ended questionnaire. Four aspects studied included personnel, cooperation, equipment and location. The reliability of the questionnaire was 0.920. The data were analyzed by frequency distribution percentage, mean and standard deviation.

The results of the study were as follows: 1. The opinions of the enquiry officers in Bangkok Metropolitan Police Station toward the degree of preparedness to implement Criminal Law enquiry under the Children Criminal Procedure Code in personnel, cooperation, equipment and place aspects in general were found at a high level.

Keywords: Children Criminal Procedure Code enquiry officers

บทนำ

จากสถิติของกองบังคับการตำรวจนครบาล พบว่า สถานีตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร มีปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด และต้องกลายเป็นผู้ต้องหาจำนวนมาก และนับวันจะยังมีแนวโน้มที่สูงยิ่งขึ้นอีก ไม่ว่าจะเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า มีผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กและเยาวชน ที่เข้ามาอยู่ในกระบวนการสอบสวนก็มีจำนวนมากเช่นเดียวกัน เจ้าพนักงานตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร จึงต้องปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้ความสำคัญในการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนที่ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิด เป็นผู้เสียหายหรือเป็นพยานก็ตาม เพราะเด็กและเยาวชนนั้นยังถือว่าเป็นวัยที่ขาดประสบการณ์ ขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ขาดความรู้เท่าทันในด้านต่างๆ ขาดการเรียนรู้ที่เพียงพอ มีสภาพจิตใจที่ไม่เข้มแข็งเท่ากับผู้ใหญ่ จึงได้กำหนดมาตรการพิเศษที่แตกต่างจากการดำเนินการทางคดีอาญากับผู้ต้องหา ผู้เสียหายหรือพยาน ที่เป็นผู้ใหญ่ โดยมีหลักการในการคุ้มครองและเน้นการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งกระทำความผิดและได้กลายมาเป็นผู้ต้องหาหรือการคุ้มครองผู้เสียหาย พยาน ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน ดังนั้นกระบวนการที่จะใช้ในการสอบสวนเพื่อค้นหาความจริง และการใช้มาตรการทางอาญาแก่เด็กและเยาวชนจึงมีลักษณะที่มุ่งเน้นที่จะให้ความคุ้มครองต่อสิทธิของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาและพยานที่เป็นเด็กและเยาวชน เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เด็กและเยาวชนต้องได้รับผลกระทบกระเทือนจิตใจ

ในประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของเด็กและเยาวชนอยู่หลายฉบับไม่ว่าจะเป็นกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของพนักงานสอบสวนตามระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดี รวมถึงปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ พ.ศ. 2533 ที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก และโดยเฉพาะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 26)พ.ศ. 2550 (ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2550)) ที่ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

สำหรับพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นบุคลากรหนึ่งในองค์กรของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่นอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และแก้ไขปรับปรุงผู้ต้องหาให้กลับตัวเป็นคนดี เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมแล้วยังต้องมีมาตรการที่จะที่จะให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาที่เข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับตัวผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชนซึ่งพนักงานสอบสวนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชนโดยตรง และพนักงานสอบสวนนั้นเป็นองค์กรแรกในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่ทำการสอบสวน หรืออาจเรียกได้ว่าพนักงานสอบสวนเป็นต้นธารเบื้องต้นแห่งความยุติธรรมจึงต้องมีการสอบสวนให้แน่ชัดตามหลักที่ว่า “ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลย ไม่มีความผิดจะปฏิบัติต่อเขาเหมือนเป็นผู้กระทำความผิดยังไม่ได้” หลักนี้ได้กล่าวถึงความเป็นผู้บริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ดังนั้นพนักงานสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานอันเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพิสูจน์ความผิดทางอาญาของบุคคล นอกจากนี้พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติตามอำนาจที่กฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อสิทธิผู้ต้องหา ผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กและเยาวชนไว้อย่างเคร่งครัด เพราะพนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบก็อาจมีผลทำให้ไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้ และส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม

ที่มาของแนวความคิดที่ให้การคุ้มครองพยานเด็กและการสอบสวนปากคำเด็กมีรากฐานมาจากแนวคิดของการให้ความคุ้มครองสิทธิเด็กในการแสดงความคิดเห็นของตน ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989 ข้อ 12 ซึ่งเป็นการให้หลักประกันแก่เด็กที่มีความคิดเป็นของตนเองได้แล้วมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างเสรี โดยเฉพาะในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านทางผู้แทนหรือองค์กรที่เหมาะสมในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายในสำหรับกฎหมายภายในของประเทศไทยได้มีแนวความคิดที่จะให้การคุ้มครอง

พยานเด็ก ได้แก่กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 4 มาตรา 53 วรรคหนึ่งซึ่งมีหลักว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง” และ “เด็ก เยาวชนและบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐจากการใช้ ความรุนแรง และการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม”

จากหลักกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายไทยข้างต้น พยานเด็กได้รับการคุ้มครองที่จะสามารถให้การอย่างเสรีตามความเห็นของตน และกระบวนการค้นหาความจริงนั้นจะต้องให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และปราศจากการที่ใช้ความรุนแรงและการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อพยานที่เป็นเด็ก (ณรงค์ ใจหาญ, 2542 : 47) ดังนั้นจึงได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 กำหนดวิธีการสอบสวนพยานเด็กและการสืบพยานเด็กในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ชั้นพิจารณา และในชั้นไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพไว้หลังจากที่กฎหมายฉบับดังกล่าวมีการบังคับใช้ ทำให้สถานีตำรวจทุกแห่งที่มีพนักงานสอบสวนจะต้องมีความพร้อมในด้านบุคลากร อุปกรณ์หรือเครื่องมือ และสถานที่ที่เหมาะสมในการสอบปากคำเด็ก ดังนั้นเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสนใจ และร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อเตรียมความพร้อมของทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นองค์กร หรือบุคลากรที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ต่อกฎหมายฉบับนี้ ตลอดจนต้องตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีการอบรมหรือสัมมนากันอยู่เสมอ โดยเฉพาะกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งนักจิตวิทยา กระทรวงสาธารณสุขก็เช่นกัน ส่วนทางด้านตำรวจ ได้แก่ พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นบุคคลแรกที่เด็กผู้เสียหายจะต้องเผชิญในการสอบปากคำ ไม่ว่าจะในฐานะผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหา ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ต่อกฎหมาย และมีความคิดเห็นพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยสำหรับสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานที่รองรับกฎหมายดังกล่าวในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา ซึ่งมีพนักงานสอบสวนทั้งหมด 88 สถานี(www.pdd.police.go.th) ร่วมกับ นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา พนักงานอัยการ ทนายความ และบุคคลที่เด็กร้องขอ ซึ่งที่ผ่านมาได้ปฏิบัติงานภายใต้กรอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ยังมีปัญหาในด้านความพร้อมบางประการ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า พนักงานสอบสวนสถานีในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการคุ้มครองสิทธิเด็กทั้งที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานและผู้ต้องหา เพื่อให้เกิดมนุษยธรรมและประสิทธิภาพในการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989 ตามข้อ 12 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 4 มาตรา 53 วรรคหนึ่ง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึง ความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือ และด้านสถานที่
2. ได้ทราบถึง ปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก
3. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางการปรับปรุง แก้ไข หรือเป็นแนวทางในการณรงค์เพื่อให้การ ปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร จำนวน 88 สถานี จำนวน 216 คน
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณตามวิธีของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 141 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเลือกตอบและแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วย การสอบปากคำเด็ก ด้านบุคลากร การประสานงาน อุปกรณ์หรือเครื่องมือ และสถานที่

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษา (Wording) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha Procedure) ในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.920
3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกับโดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่เดินหนังสือของแต่ละสถานีตำรวจ เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจของตนนำส่งที่ กลุ่มงานสอบสวน ตำรวจภูธรกรุงเทพมหานคร จำนวน 141 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้อธิบายเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย
3. ค่าสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในกรณี 2 กลุ่ม กับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย
4. ค่าสถิติ F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย เมื่อพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ ชั้นยศ ร.ต.อ.ขึ้นไป (ร้อยละ 27.66) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 94.33) ตำแหน่งส่วนใหญ่ เป็น พงส.(สบ 1) (ร้อยละ 58.16) รองลงมา คือ พงส.(สบ 2) (ร้อยละ 29.79) ส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี (ร้อยละ 48.94) รองลงมา มีอายุ 41 - 50 ปี (ร้อยละ 34.75) วุฒิ การศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 79.43) ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ 6 - 10 ปี (ร้อยละ 38.30) รองลงมาคือ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานสอบสวนเป็นเวลา 1 - 5 ปี (ร้อยละ 29.95) ส่วนใหญ่เคยเป็นพนักงานสอบสวนในคดีเด็กเป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหา (ร้อยละ 100) ส่วนใหญ่เคยสอบสวนเด็กในคดีอาญา ตั้งแต่ 20 คดีขึ้นไป (ร้อยละ 66) โดยเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหาที่รับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 59.6) และเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหาส่วนใหญ่ มีอายุ 14 - 18 ปี (ร้อยละ 69.50) คดีที่รับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละ 55.31) รองลงมาคดีเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละ 24.31)

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย พบว่าระดับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.178$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลากร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.469$) รองลงมาคือด้านการประสานงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.368$) และด้านที่น้อยที่สุดคือด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.542$) ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.469$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือท่านพร้อมที่จะปฏิบัติงานร่วมกับนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์พนักงานอัยการ ทนายความ และบุคคลที่เด็กร้องขอในการสอบปากคำ ($\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.812$) รองลงมาคือท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการสอบปากคำเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, S.D. = 1.033$) และข้อที่น้อยที่สุดคือบุคลากรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ร่วมสอบสวนกับท่านมีความพร้อมในการเดินทางไปร่วมทำการสอบสวนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.827$) ตามลำดับ

2.2 ด้านด้านประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.396$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือท่านพร้อมที่จะแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมสอบปากคำเด็ก เมื่อมีคดีเกิดขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.784$) รองลงมาคือท่านพร้อมที่จะแจ้งให้บุคคลที่เด็กร้องขอเข้าร่วมสอบปากคำเด็กเมื่อมีคดีเกิดขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.789$) และข้อที่น้อยที่สุดคือกรณีและผู้เสียหายหรือพยานเป็นเด็กซึ่งเป็นเด็กตั้ง รังเกียจนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือพนักงานอัยการ ที่เข้าร่วมในการสอบปากคำ ท่านพร้อมที่จะประสาน หน่วยงาน เพื่อเปลี่ยนตัวผู้ถูกตั้ง รังเกียจมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78, S.D. = 1.217$) ตามลำดับ

2.3 ด้านด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.542$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสถานีตำรวจของท่าน มีความพร้อม เรื่องเครื่องบันทึกภาพ(กล้องถ่ายรูปอัตโนมัติ, กล้องถ่ายวิดีโอ) ในการสอบปากคำเด็กตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27, S.D. = 0.839$) รองลงมาคือเครื่องบันทึกภาพที่ใช้ในการสอบปากคำเด็กที่ท่านมีอยู่พร้อมที่จะใช้ปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04, S.D. = 1.023$) และข้อที่น้อยที่สุดคือสถานีตำรวจของท่านมีความพร้อมด้านอุปกรณ์ที่ช่วยพิมพ์ บันทึกคำให้การ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์เอกสาร(ปริ้นเตอร์) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86, S.D. = 1.217$) ตามลำดับ

2.4 ด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.576$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสถานที่สอบปากคำเด็ก ณ สำนักงานอัยการจังหวัด มีลักษณะมิดชิดและเหมาะสมเพียงพอ พร้อมทั้งใช้ปฏิบัติงานในการสอบปากคำเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75, S.D. = 0.913$) รองลงมาคือท่านพร้อมที่จะร่วมมือกับนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการทนายความ เพื่อกำหนดสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการมาสอบปากคำเด็กร่วมกัน ณ สำนักงานอัยการจังหวัดมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55, S.D. = 0.843$) และข้อที่น้อยที่สุดคือสถานีตำรวจของท่าน มีความพร้อมในเรื่องห้องพักสำหรับเด็กและบุคลากรอื่น ๆ ระหว่างรอการสอบสวน ซึ่งเป็นสัดส่วนแยกต่างหากจากห้องสอบสวนเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02, S.D. = 1.207$)ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็กไม่แตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่งและระยะเวลาในการปฏิบัติงานพบว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบ รายคู่โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ ชันยศ ร.ต.อ.ขึ้นไป (ร้อยละ 27.66) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 94.33) ตำแหน่งส่วนใหญ่ เป็น พงส.(สบ 1) (ร้อยละ 58.16) ส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี (ร้อยละ 48.94) วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 79.43) ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ 6 - 10 ปี (ร้อยละ 38.30) ส่วนใหญ่เคยเป็นพนักงานสอบสวนในคดีเด็กเป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหา (ร้อยละ 100) ส่วนใหญ่เคยสอบสวนเด็กในคดีอาญา ตั้งแต่ 20 คดีขึ้นไป (ร้อยละ 66) โดยเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหาที่รับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 59.6) และเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานหรือผู้ต้องหาส่วนใหญ่ มีอายุ 14 - 18 ปี (ร้อยละ 69.50) คดีที่รับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละ 55.31) รองลงมาคือเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละ 24.31)

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมาย พบว่าระดับความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานครที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลากร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ รองลงมาคือด้านการประสานงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านที่น้อยที่สุดคือด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปาน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือท่านพร้อมที่จะปฏิบัติงานร่วมกับนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์พนักงานอัยการ ทนายความ และบุคคลที่เด็กร้องขอในการสอบปากคำ รองลงมาคือท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการสอบปากคำเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและข้อที่น้อยที่สุดคือบุคลากรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ร่วมสอบสวนกับท่านมีความพร้อมในการเดินทางไปร่วมทำการสอบสวนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพศาล ตั้งใจตรง (2541 : 21) ได้เสนอ

แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของตำรวจที่สอดคล้องกับประชาธิปไตยไว้ว่า ทำงานร่วมกับชุมชนอื่น ๆ และองค์กรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อหาทางแก้ไขสาเหตุของการก่ออาชญากรรมให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ กระบวนการบริหารงาน ตามแนวคิดของ Fayol (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2545 : 39) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันต้องมีการประสานงาน (Co-ordinating) สร้างความร่วมมือ ร่วมใจกัน ในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ มีความพร้อมในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พนักงานสอบสวนโดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์บัณฑิต มีวุฒิภาวะ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่และมีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน 6 – 10 ปีขึ้นไป จึงมีการตัดสินใจที่ดีและสามารถเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ซึ่งพนักงานสอบสวนบางคนอยู่ในระดับผู้บริหาร และการสอบสวนนั้นจะต้องดำเนินไปตามขั้นตอนของกฎหมายโดยมีระเบียบข้อบังคับการสอบสวนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ อีกทั้งยังมีสายการบังคับบัญชาคอยควบคุมตรวจสอบให้ปฏิบัติอยู่ในกฎระเบียบของการสอบสวนตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ ไพศาล ตั้งใจตรง(2541 : 21) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ทำหน้าที่พนักงานสอบสวน ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความมีปฏิภาณไหวพริบ ตลอดจนต้องมีความเสียสละสูง เพราะหน้าที่พนักงานสอบสวนนั้นมีภาระที่ต้องปฏิบัติอยู่มากมายหลายขั้นตอน

2.2 ด้านด้านประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือท่านพร้อมที่จะแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมสอบปากคำเด็ก เมื่อมีคดีเกิดขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากรองลงมาคือท่านพร้อมที่จะแจ้งให้บุคคลที่เด็กร้องขอเข้าร่วมสอบปากคำเด็กเมื่อมีคดีเกิดขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และข้อที่น้อยที่สุดคือกรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานเป็นเด็กซึ่งเป็นเด็กตั้งรับแจ้งจนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือพนักงานอัยการ ที่เข้าร่วมในการสอบปากคำ ท่านพร้อมที่จะประสาน หน่วยงาน เพื่อเปลี่ยนตัวผู้ถูกตั้งรับแจ้งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ สมชัย สุชาติเจริญยิ่ง (2535 : บทคัดย่อ) เรื่อง รูปแบบการประสานงานและปัญหาอุปสรรคในการประสานงานภายในและระหว่างกองสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรมกับกองวิเคราะห์ผลกระทำสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พบว่า รูปแบบของการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการภายนอกองค์กรส่วนใหญ่มีการประสานงานกันโดยมีการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวติดต่อระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับเดียวกัน นอกนั้นมีการใช้โทรศัพท์ติดต่อหรือติดต่อโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงกว่า ซึ่งโดยภาพรวมแล้วนับว่ามีการใช้มนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกันอย่างไม่เป็นทางการในลักษณะต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเคยมีโอกาสพบรู้จักกันมาก่อนจากการแนะนำของเพื่อนข้าราชการเป็นต้น รองลงมา คือ พร้อมที่จะแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมสอบปากคำเด็ก เมื่อมีคดีเกิดขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือระหว่างบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อปกป้องและส่งเสริมให้พยานเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีได้มาเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการค้นหาความจริงในคดีอาญาซึ่งทำให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในสังคม นอกจากนี้ยังมีผลต่อการสร้างความเข้าใจต่อการปฏิบัติต่อเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นผลให้เจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมหรือศาลได้เข้าใจวิธีที่จะต้องปฏิบัติต่อเด็กเพื่อให้สามารถให้ถ้อยคำได้อย่างตรงกับความรู้สึกของกฎหมาย และที่สำคัญคือ ข้อคิดเห็นของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ในด้านสภาพจิตใจของเด็กโดยเฉพาะเด็กที่ตกเป็นเหยื่อในคดีความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ทรมาณ ทารุณกรรม หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยใช้กำลังบังคับ ซึ่งสภาพจิตใจของเด็กจะได้รับผลกระทบอย่างมาก และมีผลต่อการให้การในเรื่องดังกล่าวด้วย ซึ่งข้อเท็จจริงเหล่านี้ จะทำให้ผู้ใช้กฎหมายตระหนักและนำมาเป็นข้อวินิจฉัยในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงในคดีที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องชอบธรรม

2.3 ด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสถานีตำรวจของท่าน มีความพร้อม เรื่องเครื่องบันทึกภาพ(กล้องถ่ายรูปลัดโนมัติ,กล้องถ่ายวิดีโอ)ในการสอบปากคำเด็ก ตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือเครื่องบันทึกภาพที่ใช้ในการสอบปากคำเด็กที่ท่านมีอยู่พร้อมที่จะใช้ปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และข้อที่น้อยที่สุดคือสถานีตำรวจของท่านมีความ

พร้อมด้านอุปกรณ์ที่ช่วยพิมพ์บันทึกคำให้การ เช่นเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์เอกสาร(ปริ้นเตอร์) ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ อนินทิตา รุจิประภา (2545 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ปัญหาด้านบริหารจัดการ ขาดเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรืออีกนัยหนึ่งอาจเป็นเพราะ ผู้บริหารอาจจะไม่ค่อยเข้าใจปัจจัยในการบริหารที่เป็นพื้นฐานมีอยู่ 4 ประการ น้อย คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Method) และไม่สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ การจัดทรัพยากรการบริหาร ที่เน้น 4 M แต่สถานี่ตำรวจ มีวัสดุสิ่งของ(Material) ยังไม่มากเพียงพอรองลงมา คือเครื่องบันทึกภาพที่ใช้ในการสอบปากคำเด็กที่มีอยู่พร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา มีความคิดเห็นระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก เครื่องบันทึกภาพ มีจำนวนจำกัดใช้งานอยู่ตลอดเวลา ไม่ค่อยได้ตรวจเช็คอย่างสม่ำเสมอ การใช้งานบางครั้งเกิดปัญหาบันทึกปากคำเด็กไม่ได้ความคิดเห็นจึงอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูสถานที่สอบปากคำเด็ก ณ สำนักงานอัยการจังหวัด มีลักษณะมิดชิดและเหมาะสมเพียงพอ พร้อมทั้งจะใช้ปฏิบัติงานในการสอบปากคำเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากรองลงมาคือท่านพร้อมที่จะร่วมมือกับนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการทนายความ เพื่อกำหนดสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการมาสอบปากคำเด็กร่วมกัน ณ สำนักงานอัยการจังหวัดมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และข้อที่น้อยที่สุดคือสถานี่ตำรวจของท่าน มีความพร้อมในเรื่องห้องพักสำหรับเด็กและบุคลากรอื่นๆระหว่างรอการสอบสวน ซึ่งเป็นสัดส่วนแยกต่างหากจากห้องสอบสวนเด็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ไตรรัตน์ ทิพย์รักษา(2544 : 143 – 145) ได้ศึกษาเรื่อง กฎหมายคุ้มครองเด็กในการให้ปากคำคดีอาญา : นวัตกรรมใหม่ในกระบวนการยุติธรรม เพื่อสิทธิเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองเด็กในการให้ปากคำคดีอาญา คือ ห้องสอบสวนที่ไม่เหมาะสมและห้องพิจารณาที่ไม่เพียงพอทำให้การดำเนินคดีเกิดความล่าช้า และไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ วีระพล ตั้งสุวรรณ(2540 : 19 – 20) ได้ศึกษาเรื่อง การคุ้มครองผู้เสียหายโดยกระบวนการยุติธรรม พบว่า ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียหายและปรับปรุงกระบวนการสืบสวนสอบสวน และพิจารณาคดีโดยคำนึงถึงผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรมให้มากขึ้น ดังนี้ คือการจัดให้มีห้องกระจกที่ผู้เสียหายสามารถมองเห็นเพียงด้านเดียวในการชี้ตัวผู้ต้องหา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอัญญา จันทร์ประเสริฐ(2544 : 133 – 144) ได้ศึกษาเรื่อง การคุ้มครองเด็กในการสอบสวนปากคำชั้นสอบสวนคดีอาญา พบว่า ด้านสถานที่สอบปากคำเด็ก พนักงานสอบสวนยังไม่มีความพร้อมที่จะจัดให้เป็นสถานที่ที่พิเศษแยกเป็นสัดส่วน เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับการขาดงบประมาณ ทำให้สภาพของสถานที่ที่ใช้สอบปากคำเด็กมีลักษณะเป็นทางการทำให้เด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานรู้สึกหวาดกลัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อกฎหมายให้กับนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์และอบรมเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็กและเทคนิควิธีการต่างๆ ในการสอบปากคำเด็กให้กับพนักงานสอบสวน

1.2 ควรมีการประชุมปรึกษาหารือของบุคลากรร่วมกันก่อนการร่วมสอบปากคำเด็กแต่ละราย เพื่อทราบแนวทางร่วมกันในการสอบปากคำเด็กให้กระชับ ตรงประเด็นมีประสิทธิภาพ

1.3 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานสอบสวน นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน รวมทั้งอบรมสัมมนาในปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เพื่อหาทางแก้ไข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรที่มีต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก

2.2 ควรศึกษาสภาพปัญหาการปฏิบัติงานอื่นของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรว่าด้วยการสอบปากคำเด็ก ทุกสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดอุดรธานี

เอกสารอ้างอิง

- จิรกาล โพธิ์ทอง. (2542). **ความพร้อมของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการสอบปากคำผู้เสียหาย พยาน และผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก**.ปริญญาานิพนธ์ สส.ม. (การบริหาร และนโยบายสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ไตรรัตน์ ทิพย์รักษา. (2544). **กฎหมายคุ้มครองเด็กในการให้ปากคำคดีอาญา : นวัตกรรมใหม่ในกระบวนการยุติธรรมเพื่อสิทธิเด็ก**. ปริญญาานิพนธ์ สส.ม. (การบริหารงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทองศักดิ์ เศรษฐกมล. (2545). **ทัศนะของนักวิชาชีพที่มีต่อการสอบสวนเด็กและเยาวชนในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 :ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจังหวัดสกลนคร**. ปริญญาานิพนธ์ สส.ม. (กระบวนการยุติธรรม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2548). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ไพรัช บวรสมพงษ์. (2548). **การคุ้มครองเด็กผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญากับประโยชน์สูงสุดสำหรับเด็ก**. ปริญญาานิพนธ์ สส.ด. (การบริหารงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล ตั้งใจตรง. (2541). **การพัฒนาบทบาท การอำนวยความสะดวกยุติธรรมของพนักงาน ศึกษาเฉพาะกรณีตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม**. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. (สังคมจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา นรนนท์. (2547). **ทัศนะของนักวิชาชีพต่อการร่วมสอบสวนเด็ก ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอุดรธานี**. ปริญญาานิพนธ์ สส.ม. (การบริหารงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองอุไร ช่วยชู. (2540). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดปทุมธานี**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2545). **การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย**. กรุงเทพฯ : โฟร์เพช.

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2540). **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญภิตติ และ สมศักดิ์ วานิชากรณ์. (2545). **ทฤษฎีองค์การ**. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร จำกัด.

สมชัย สุชาติเจริญยิ่ง. (2535). **การประสานงานในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเฉพาะกรณี กองสิ่งแวดล้อมโรงงานกรมโรงงานอุตสาหกรรม**. ปริญญาพนธ์ ร.ม.(บริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมาน รังสียกฤษณ์ และ สุธี สุทธิสมบูรณ์. (2540). **การบริหารราชการ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สวัสดิการ สำนักงาน ก.พ.

สุธี สุทธิสมบูรณ์ และ สมาน รังสียกฤษณ์. (2533). **หลักการบริหารเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.